

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7099/06
04.01.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући по тужби тужиоца АА, осуђеног лица на издржавању казне затвора у Казнено-поправном заводу "ББ", за понављање управно-судског поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије У. 5860/06 од 29.11.2006. године, у предмету промене места издржавања казне затвора, у нејавној седници већа одржаној дана 04.1.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Поднетом тужбом тужилац тражи понављање управно-судског поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије У. 5860/06 од 29.11.2006. године, којом је одбијена његова тужба изјављена против решења Министарства правде Републике Србије – Управе за извршење заводских санкција, бр. 702-01-811/2006-05 од 02.11.2006. године, којим је одбијена његова жалба изјављена против решења истог Министарства и исте управе бр. 702-00-482/2006-18 од 12.7.2006. године, за премештај из Казнено-поправног завода у "ББ" у Казнено-поправни завод у "ВВ". У тужби је навео да исту подноси на основу чл. 51. ст. 2. Закона о управним споровима, јер је одсуство пословне способности и непознавање правних норми допринело негативном окончању управног спора напред наведеном пресудом Врховног суда Србије, па како су на тај начин повређене одредбе Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, као и Конвенције против тортуре и других сурових, нељудских или понижавајућих казни или поступака, то сматра да има право на делотворну заштиту угрожених права без обзира на учињена кривична дела. Даље је у тужби навео да му нису омогућени адекватни услови исхране према његовом здравственом стању, па је предложио да суд понови поступак и измени пресуду у његову корист.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе за понављање управно-судског поступка, Врховни суд Србије је нашао да исту треба одбацити јер тужилац није учинио вероватним постојање било ког законског основа за понављање.

Тужилац се позива на одредбу члана 51. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), који прописује да ће се због околности из тачке 1. до 5. става 1. овог члана понављање дозволити само ако странка без своје кривице није била у стању да те околности изнесе у ранијем поступку, а не позива се ни на један законски основ за понављање из чл. 51. наведеног Закона као и доказе, односно околности које чине вероватним постојање таквог основа.

Наиме, овај суд налази да је дужност странке да докаже или бар учини вероватним постојање било ког од законских основа за понављање поступка прописаних одредбом чл. 51. ст. 1. тач. 1-6. ЗУС-а, а тужилац у конкретном случају не само да то не чини према изложеним наводима његове тужбе за понављање, већ само побија правилност одлуке из пресуде У. 5860/06 од 29.11.2006. године.

Са изнетих разлога, налазећи да у конкретном случају нису учињени вероватним разлози за понављање управно-судског поступка, Врховни суд Србије је тужбу одбацио на основу чл. 55. ст. 1. ЗУС-а и одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 04.1.2007. године, У. 7099/06

Записничар, Председник већа – судија,

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК

